Дружина від Бога

Юнак, якось Сократа запитав -
Вступати йому в шлюб, чи не вступати? -
Роби як знаєш - той йому сказав -
Бо все одне, ти будеш шкодувати.

Ця рада – актуальна і в наш час,
На вірність перевірена віками,
Бо хто з нас у житті, хоча би раз,
Не тяготився шлюбу ланцюгами.

Не шкодував, про те що холостим
не залиши́вся, чи не кляв свій вибір,
А ось щасливим в шлюбі - то таким -
казати треба Господу спасибі.

Бо добра жінка - це є Божій дар,
Лише, тим богобійним нагорода,
Які, понад усіх дівочих чар,
Шанують доброчесність, а не вроду.

Тож треба, недосвідним юнакам,
Тут покладатися на Боже Слово,
Не світу не ввірятись, ні батькам,
Тоді їх шлюб, не буде помилковим.

А Біблія нам каже, що в жінках -
Марно́та - врода, і краса - омана,
Але, якщо́ Господній мають страх -
То гідні похвали вони, й пошани.

І хай вас у оману не введуть,
Дівоча чесність, чистота і совість,
Хитка бо і примарна їхня суть -
Якщо́ не Божій страх у їх основі.

Бо більшість з них, здобувши жениха,
Не мають сенсу більше прикидатись,
І схильність до усякого гріха,
Вже в шлюбі починає проявлятись.
...
Та хлопче, якщо з Богом ти живеш,
То зайві, ось такі тобі поради,
Супутницю ти вірну обереш,
Що ні тобі, ні Господу не зрадить.

І я́кщо, тільки він - Господній страх,
Наріжний камінь вашої моралі,
То шлюб, ніколи не потерпить крах -
Назавжди, ви його побудували.

Хтось може скаже - безліч є жінок,
Що в шлюбі були добрими без Бога,
Я вірю, та який у цьому толк,
Якщо́ без Нього, в пекло йде дорога.
...
Я тим, весільних не складу пісень,
Що йдуть до шлюбу, не по Волі Божій,
І різних, не надам благословень,
Я тільки їм поспівчувати можу.

А тим, що поєдналися в Христі,
Бажати навіть зайвого не треба,
Бо є у них Наставник у житті,
Він вкаже шлях, який веде до Неба.

Рибаков Віктор м. Луцьк